

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 08 0 K 002599 20 Kž 2
Sarajevo, 16.07.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Hurije Muratović i Vesne Stanković Ćosović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. B., zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama županijske tužiteljice u Širokom Brijegu i branitelja optuženog M. B., advokata Nenada Rebca iz Mostara, izjavljenim protiv presude Županijskog suda u Širokom Brijegu broj 08 0 K 002599 18 K 2 od 16.05.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.07.2020. godine u prisustvu federalnog tužitelja Slave Lakića i branitelja optuženog M. B., advokata Nenada Rebca iz Mostara, a u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog M. B., donio je

R J E Š E N J E

Žalba branitelja optuženog M. B. se djelimično uvažava, presuda Županijskog suda u Širokom Brijegu broj 08 0 K 002599 18 K 2 od 16.05.2019. godine, ukida i u ovom predmetu određuje održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Županijskog suda u Širokom Brijegu broj 08 0 K 002599 18 K 2 od 16.05.2019. godine, optuženi M. B. oglašen je krivim zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa je za počinjeno krivično djelo temeljem istog zakonskog propisa, a uz primjenu odredaba člana 42., 43. i 49. KZ FBiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina, u koju kaznu mu je primjenom odredaba člana 57. stav 1. KZ FBiH uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 22.12.2013. godine do 22.01.2014. godine i od 12.02.2014. godine do 12.03.2014. godine.

Istom presudom, primjenom odredaba člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi M. B. je obavezan da oštećenom N. H. na ime imovinskopravnog zahtjeva isplati iznos od 20.000,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja, dok je temeljem odredbe

člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optuženi obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 690,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Navedenom presudom, primjenom odredaba člana 78. KZ FBiH, određeno je da će sud o sigurnosnoj mjeri (oduzimanju predmeta) donijeti posebnu odluku.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavio županijski tužitelj u Širokom Brijegu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostepena presuda u odluci o krivičnopravnoj sankciji preinači, tako da se optuženom M. B. za počinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene ili da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom.

Žalbu protiv navedene presude je izjavio i branitelj optuženog M. B., advokat Nenad Rebac iz Mostara, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka g), i) i k) ZKP FBiH i člana 312. stav 2. u vezi sa članom 11. stav 2., 65. stav 1., 70. stav 1. i 2., 84., 91., 92., 93., 123., 165. do 168., 285. stav 5., 296., 300. stav 1. tačka a) i člana 305. stav 7. ZKP FBiH i zbog povrede člana II/3. e Ustava BiH i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP), povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, imovinskopravnom zahtjevu i troškovima krivičnog postupka. Branitelj u žalbi iznosi razloge zbog kojih smatra da je prvostepena presuda nezakonita i nepravilna, pa predlaže da se pobijana presuda preinači tako da se optuženi oslobodi od optužbe ili u protivnom da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred vijećem Vrhovnog suda FBiH i nakon održanog pretresa donese oslobađajuća presuda u predmetnoj stvari.

Županijski tužitelj u Širokom Brijegu je dao odgovor na žalbu branitelja optuženog M. B. sa prijedlogom da se žalba branitelja optuženog odbije kao neosnovana.

Federalni tužitelj je podneskom broj T08 0 KTŽ 0003182 20 5 od 25.05.2020. godine predložio da se žalba branitelja optuženog M. B. odbije kao neosnovana, a da se žalba županijskog tužitelja u Širokom Brijegu uvaži i prvostepena presuda u odluci o kazni preinači, tako da se optuženi M. B. za počinjeno krivično djelo Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. KZ FBiH osudi na kaznu zatvora u dužem trajanju od one izrečene pobijanom presudom.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 16.07.2020. godine u smislu odredaba člana 319. stav 3. ZKP FBiH u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog M. B., federalni tužitelj je ostao u cijelosti kod navoda i prijedloga iz podneska broj T08 0 KTŽ 0003182 20 5 od 25.05.2020. godine, dok je branitelj optuženog M. B., advokat Nenad Rebac iz Mostara na istoj sjednici izjavio da ostaje kod osnova, razloga i prijedloga koje je naveo u žalbi.

Ovaj sud je u smislu člana 321. ZKP FBiH, ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora branitelja optuženog i županijskog tužitelja, a i po službenoj dužnosti na okolnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao izreci iz slijedećih razloga:

Branitelj optuženog M. B. osporavajući pravilnost i zakonitost pobijane presude, u uvodnom dijelu žalbe je označio da prvostepenu presudu između ostalog pobija i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka g) ZKP FBiH, međutim kako u obrazloženju žalbe nije naveo razloge za ovaj žalbeni osnov, to se ovakav žalbeni prigovor branitelja nije ni mogao ispitati.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, branitelj optuženog M. B. dalje u žalbi navodi da je izreka prvostepene presude proturječna sama sebi i razlozima presude, te da su razlozi koji su izneseni u pobijanoj presudi u suprotnosti sa izvedenim dokazima. Ovakvim žalbenim prigovorima branitelj optuženog ukazuje da je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

U pogledu žalbenih prigovora branitelja kojima se ukazuje na naprijed navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, neophodno je ukazati da branitelj optuženog u žalbi nije konkretizirao u čemu se ogleda navodna protivrječnost izreke pobijane presude same sebi i razlozima presude, jer bi samo takvi navodi žalbe pružali osnovu za ispitivanje pobijane presude u smislu postojanja pomenute bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Stoga, u odsutnosti neophodne konkretizacije, ovakav uopćen žalbeni prigovor branitelja nije ni mogao biti ispitan od strane ovog suda. Kada su u pitanju žalbeni prigovori kojima se ukazuje da su razlozi koji su izneseni u pobijanoj presudi u suprotnosti sa izvedenim dokazima, neophodno je ukazati da postojanje suprotnosti u razlozima presude u odnosu na izvedene dokaze, prema odredbama važećeg procesnog zakona, nije u osnovi bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH na koju se ukazuje žalbom, već da predstavlja prigovor činjenične naravi koji se može ispitivati u okviru tog žalbenog osnova.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj optuženog u žalbi dalje navodi da prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije naveo razloge o odlučnim činjenicama, da je pisanje presude pojednostavio, uz navode iznesene na strani 4. prvi pasus obrazloženja „da zbog obimnosti dokazne građe sud neće zasebno navoditi izvedene dokaze“, tako da se iz pobijane presude ne vidi koji su to sve dokazi u predmetnoj stvari provedeni, a niti se, izuzev iskaza oštećenog N. H. u osporenoj presudi iznosi sadržina iskaza ostalih svjedoka, kao i materijalnih dokaza u spisu, a što je sve bilo neophodno učiniti kako bi se dokazi u smislu odredbi člana 296. stav 2. ZKP FBiH mogli dovesti u vezu i cijeniti, te na osnovu takve ocjene dati razlozi o odlučnim činjenicama. S tim u vezi je naveo i da se prvostepeni sud ponašao ignorantski u odnosu na upute iz ukidnog rješenja Vrhovnog suda, te da je odbrana tokom postupka pred prvostepenim sudom istakla brojne prigovore kojima je ukazala na nezakonitost relevantnih dokaza na kojima je sud zasnovao odluku o krivnji optuženog, a da se prvostepeni sud, osim što je neke od istaknutih prigovora neosnovano odbio, na većinu istaknutih prigovora nije ni osvrnuo, pa tako nije cijenio ni prigovor odbrane kojim je ukazano na nezakonitost uzimanja nespornih briseva od optuženog M. B. i oštećenog N. H., gdje je ukazano da u pogledu uzimanja ovih briseva nema nikakvog pisanog traga (potvrde ili zapisnika) koji bi potvrdili vjerodostojnost i autentičnost uzetih briseva, da su brisevi uzeti od strane krim. tehničara, iako se radi o medicinskoj radnji koja je morala biti izvršena od strane za to ovlaštene medicinske osobe, kao i da je uzimanje brisa od optuženog M. B. koje je

izvršeno četiri mjeseca nakon izvršenja predmetnog krivičnog djela dok se optuženi (tada osumnjičeni) nalazio na slobodi, moglo biti izvršeno samo po nalogu suda, a ne po nalogu tužiteljstva, obzirom da nije postojala opasnost od odlaganja.

Ovi žalbeni prigovori branitelja optuženog M. B. su djelimično osnovani.

Prije svega, nisu osnovani navodi iz žalbe branitelja optuženog da prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije naveo dokaze koji su u predmetnoj stvari izvedeni i da, izuzev iskaza oštećenog N. H., nije iznio sadržinu izvedenih dokaza, kako iskaza ostalih svjedoka, tako i materijalnih dokaza u spisu, a što je prema navodima žalbe rezultiralo time da dokazi u predmetnoj stvari nisu mogli biti pravilo cijenjeni, jer iz obrazloženja pobijane presude (strana 4. do 11.) proizilazi da je prvostepeni sud naveo dokaze koji su na prijedlog optužbe i odbrane izvedeni u predmetnoj stvari, te izvršio ocjenu istih. To što izvedeni dokazi sadržajno nisu u cijelosti prezentirani, nije od uticaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude, jer je prvostepeni sud, kako to proizilazi iz obrazloženja osporene presude, pri ocjeni vjerodostojnosti izvedenih dokaza, izvedene dokaze cijenio u smislu odredbi člana 296. stav 2. ZKP FBiH, iznoseći pri tome bitan sadržaj tih dokaza.

Nasuprot tome, osnovano se u žalbi branitelja optuženog, a u prilog istaknutoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH prigovara da prvostepeni sud u pogledu prigovora odbrane da su nesporni brisevi bukalne sluznice koji su uzeti od optuženog M. B. i oštećenog N. H. bez bilo kakvog pisanog traga (potvrde ili zapisnika) i bez naredbe suda, nezakoniti dokazi, u pobijanoj presudi nije dao odgovor.

Prema obrazloženju pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud zaključak o krivnji optuženog kada je u pitanju krivično djelo Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. KZ FBiH za koje je pobijanom presudom oglašen krivim, zasnovao između ostalog i na nalazu i mišljenju Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine - DNK analizi izvršenoj od strane vještaka za biološka i DNK vještačenja Elmire Karahasanović dipl. biologa i da su pri izradi nalaza korišteni nesporni uzorci bukalne sluznice optuženog M. B. i oštećenog N. H..

Iz zapisnika sa glavnih pretresa pred prvostepenim sudom održanih dana 03.04.2019. godine, 29.04.2019. godine i dana 13.05.2019. godine proizilazi da je branitelj optuženog M. B. na glavnim pretresima pred prvostepenim sudom pored ostalih prigovora, istakao i prigovor zakonitosti uzimanja nespornih briseva bukalne sluznice od optuženog M. B. i oštećenog N. H., navodeći da u pogledu uzimanja ovih briseva nema nikakvog pisanog traga (potvrde ili zapisnika) koji bi potvrdili vjerodostojnost i autentičnost uzetih briseva, da se u konkretnom slučaju radi o medicinskoj radnji koja je morala biti izvršena od strane za to ovlaštene medicinske osobe, kao i da je uzimanje brisa bukalne sluznice od optuženog M. B. izvršeno protivno odredbi člana 123. ZKP FBiH, bez naredbe suda, iako se nije radilo o radnji za koju je postojala opasnost od odlaganja, obzirom da je izuzimanje brisa izvršeno četiri mjeseca nakon izvršenja predmetnog krivičnog djela dok se optuženi (tada osumnjičeni) nalazio na slobodi. U situaciji kada je odbrana optuženog M. B. istakla naprijed navedene konkretne

prigovore uz navode da se radi o nezakonitim dokazima u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH, prvostepeni sud je bio dužan da se o tim prigovorima određeno izjasni i navede razloge da li ih smatra prihvatljivim ili neprihvatljivim. Prema obrazloženju pobijane presude, proizilazi da je prvostepeni sud kada su u pitanju nesporni brisevi bukalne sluznice uzeti od optuženog M. B. i oštećenog N. H. u pobijanoj presudi na strani 9. zadnji pasus obrazloženja presude naveo da se radi o zakonitim dokazima, a da pri tome istaknute vrlo konkretne prigovore branitelja ne cijeni, a niti navedene prigovore uopće pominje. Uslijed navedenog propusta, pobijana presuda je ostala bez razloga o odlučnim činjenicama, čime je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju se osnovano ukazuje žalbom branitelja optuženog.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, branitelj optuženog u žalbi ukazuje na nezakonitost dokaza na kojima je prvostepeni sud zasnovao pobijanu presudu. S tim u vezi navodi da je prvostepeni sud i unatoč tome što je Vrhovni sud FBiH uvažavajući prigovore odbrane utvrdio da nalaz i mišljenje Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine o izvršenoj DNK analizi, nije zakonit dokaz, jer su pri izradi nalaza korišteni bris sa ruke optuženog M. B. koji od njega nije uzet na zakonom propisan način kao i trag pronađen pretresom vozila „...“ koji je koristio optuženi M. B., koji pretres nije izvršen na zakonit način, protivno uputama iz ukidnog rješenja da se pri izvođenju dokaza u ponovnom postupku vodi računa o zakonitosti istih, pobijanu presudu ponovo zasnovao na nalazu i mišljenju Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine o izvršenoj DNK analizi, za koji je utvrđeno da se radi o nezakonitom dokazu.

Ovi žalbeni prigovori branitelja optuženog M. B. su osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud odluku o krivnji optuženog M. B. između ostalog zasnovao i na nalazu vještačenja - DNK analizi, izvršenoj dana 30.04.2014. godine od strane Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo. Pravilno branitelj u žalbi ukazuje da je rješenjem ovog suda broj 08 0 K 002599 16 Kž od 14.08.2018. godine, djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog M. B., presuda Županijskog suda u Širokom Brijegu broj 08 0 K 002599 15 K od 15.01.2016. godine, ukinuta, jer je ovaj sud ocijenio da nalaz i mišljenje Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine o izvršenoj DNK, na kojem se zasniva presuda, nije zakonit dokaz, obzirom da su pri izradi nalaza korišteni bris sa desne ruke optuženog M. B. iz kojeg je izdvojen DNK profil koji se u cijelosti poklapa sa nespornim DNK profilom izdvojenim iz bukalne sluznice oštećenog N. H., a koji je uzet protivno odredbama člana 123. stav 3. ZKP FBiH (bez naredbe nadležnog organa), kao i trag pronađen pretresom vozila „...“ koji je koristio optuženi M. B., iz kojeg je izdvojen DNK profil koji se u cijelosti poklapa sa nespornim DNK profilom izdvojenim iz bukalne sluznice oštećenog N. H., a koji pretres je izvršen protivno odredbama člana 70. i 71. ZKP FBiH (na osnovu usmenog zahtjeva, iako izvođenju

pretresa nije prijetila opasnost od odlaganja i protivno proceduri propisanoj odredbama zakona). Imajući u vidu da je uzimanje brisa sa ruke optuženog M. B., kako je to ranijom odlukom ovog suda (ukidnim rješenjem) utvrđeno, izvršeno kršenjem odredbe člana 123. stav 3. ZKP FBiH i da se na takvom dokazu sukladno odredbi člana 123. stav 5. ZKP FBiH ne može zasnivati sudska odluka, kao i da je pretres vozila „...“ koji je koristio optuženi M. B. izvršen protivno odredbama člana 70. i 71. ZKP FBiH i da se stoga predmeti (u konkretnom slučaju trag crvene boje prikupljen na vatirani štapić) nađeni pretresom vozila ne mogu prihvatiti zakonitim dokazima, onda se na rezultatima DNK analize izvršene nalazom i mišljenjem Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine za koje vještačenje su korišteni navedeni tragovi kao nezakoniti dokazi, po principu „ploda otrovne voćke“ u smislu odredbe člana 11. stav 3. ZKP FBiH, pobijana presuda nije mogla zasnivati.

Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude (strana 10. obrazloženja) proizilazi da je prvostepeni sud odgovarajući na prigovore istaknute od strane branitelja optuženog M. B. u pogledu zakonitosti poduzimanja tjelesnog pregleda optuženog (da je bris sa desne ruke optuženog M. B. uzet bez naredbe suda, odnosno tužitelja i da se zbog toga radi o nezakonitom dokazu), pozivajući se na navode optuženog M. B. iz zapisnika o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta (iako se u presudi to ne navodi, radi se o zapisniku Policijske uprave Ljubuški broj 02-2-7-13-270/13 od 14.01.2014. godine o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta), gdje je isti naveo da je bris sa njegove desne ruke uzet bez bilo kakve potvrde, kada je došao u službene prostorije policijske uprave u svojstvu svjedoka, kao i iskaze svjedoka A. M. i D. B., službenika policije, uz navode da iz iskaza ovih svjedoka proizilazi da M. B. u policijskoj upravi dana 20.12.2013. godine nije želio dati izjavu o svom alibiju na dan izvršenja razbojništva, pa o tome i nije sačinjen nikakav zapisnik i da je dao pristanak da mu se izuzme trag sa desne ruke zbog čega i nije tražena naredba za izuzimanje ovog traga, nego suglasnost tužitelja, naveo da M. B. u vrijeme uzimanja brisa sa desne ruke i nije imao svojstvo osumnjičenog, nego svjedoka i da u takvoj situaciji kada je pristao da mu se izuzme bris sa desne ruke i nije tražena naredba za izuzimanje ovog traga.

Prije svega, stav prvostepenog suda da optuženi M. B. u vrijeme uzimanja od istog brisa sa desne ruke nije imao svojstvo osumnjičenog, nema uporišta niti u jednom materijalnom dokazu u spisu (zapisniku, potvrdi, naredbi i slično), pri čemu je neophodno naglasiti da je u službenoj zabilješci sudije za prethodni postupak Županijskog suda Široki Brijeg broj 08 0 K 001943 13 Kpp 2 od 03.01.2014. godine o izdavanju naredbe za čuvanje privremeno oduzetih predmeta, kao i u nalazu i mišljenju Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine o izvršenoj DNK analizi, jasno navedeno da je predmetni bris crvene boje koji je izgledom asocirao na krv, uzet sa desne ruke osumnjičenog M. B..

Nadalje, stav prvostepenog suda da je optuženi M. B. dao pristanak da mu se izuzme bris sa desne ruke, takođe ničim nije materijaliziran, jer u spisu ne postoji niti jedan dokument (zapisnik, potvrda i slično), iz kojeg bi proizilazilo da se tada osumnjičeni M. B. saglasio da se sa njegove desne ruke uzme sporni trag, a niti takav pristanak proizilazi iz navoda optuženog M. B. sa zapisnika o otvaranju i pregledu privremeno

oduzetih predmeta, na koji se prvostepeni sud u pobijanoj presudi pozvao. Prema imperativu odredbe člana 123. stav 3. i 5. ZKP FBiH, preduzimanje tjelesnog pregleda i druge radnje u vezi s tim naređuje sud, a ako postoji opasnost od odlaganja - tužitelj i ako je postupljeno protivno odredbama ovog člana, na tako pribavljenom dokazu se ne može zasnivati sudska odluka. Stoga, dokaz pribavljen izuzimanjem brisa sa desne ruke tada osumnjičenog M. B. bez naredbe suda odnosno tužitelja, a koji je bio predmetom DNK analize, kako je to utvrđeno ranijim rješenjem ovog suda broj 08 0 K 002599 16 Kž od 14.08.2018. godine, nije zakonit dokaz i na tako pribavljenom dokazu se ne može zasnivati sudska odluka.

Takođe i navodi prvostepenog suda na strani 11. obrazloženja pobijane presude, izneseni u odgovoru na prigovore branitelja optuženog M. B. istaknute u pogledu zakonitosti izvršenog pretresa vozila marke „...“ koje je koristio optuženi M. B. (pretres vozila izvršen protivno članu 70. i 71. ZKP FBiH na usmeni zahtjev a da za to nisu bili ispunjeni uvjeti, jer za izvršenje ove radnje nije postojala opasnost od odlaganja), gdje prvostepeni sud, pozivajući se na izvještaj Policijske uprave Ljubuški broj 02-2-7-13-1610/13 od 23.12.2013. godine o izvršenom pretresu i privremenom oduzimanju predmeta (prema sadržini akta proizilazi da se radi o izvještaju o učinjenom krivičnom djelu, koji akt, kako je to navedeno i u ranijem rješenju ovog suda broj 08 0 K 002599 16 Kž od 14.08.2018. godine, ne može biti dokaz postojanja činjenica o izvršenom krivičnom djelu i njegovom učinitelju), iskaze svjedoka A. M. i D. B., službenika policije i službenu zabilješku, kako se to navodi u presudi, sudije G. P. (bez oznake broja i datuma), navodi da se nije radilo o bilo kakvoj manipulaciji sa dokazima i njihovoj kontaminaciji, nemaju pravni značaj kada je u pitanju zakonitost izvršenog pretresa vozila marke „...“ i izuzimanje biološkog traga koji je bio predmetom DNK analize izvršene nalazom i mišljenjem Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine, jer se ovim navodima ne mogu konvalidirati ranijim rješenjem ovog suda utvrđene nezakonitosti postupka izvršenog pretresa vozila marke „...“ koje je koristio optuženi M. B., tj. da je pretres vozila izvršen protivno odredbama člana 70. i 71. ZKP FBiH.

U pogledu navoda prvostepenog suda iznesenih na strani 12. drugi pasus obrazloženja pobijane presude, gdje prvostepeni sud, uz navode da optuženi u konkretnom slučaju nije bio izložen bilo kakvom neprimjerenom utjecaju policijskih službenika, da je od prvog trenutka poštovano njegovo pravo da sam sebe ne okrivljuje, da mu je omogućeno pravo na branitelja koje je i iskoristio i pravo da osporava dokaze, iznosi stav da u konkretnom slučaju nema osnova da se „prikupljeni dokazi i provedeni postupak u cjelini“ ocijene nezakonitim, neophodno je ukazati da je branitelj optuženog u postupku pred prvostepenim sudom, a što ponavlja i u žalbi, isticao prigovore zakonitosti dokaza (brisa sa desne ruke optuženog M. B., traga pronađenog pretresom vozila „...“ koji je koristio optuženi M. B., i nespornih briseva bukalne sluznice uzetih od optuženog M. B. i oštećenog N. H.), te s tim u vezi zakonitosti nalaza o izvršenoj DNK analizi navedenih tragova, ne dovodeći pri tome u pitanje bilo koje od prava optuženog na koje se prvostepeni sud poziva.

S tim u vezi ovaj sud podsjeća da je prema odredbi člana 11. stav 2. ZKP FBiH, nezakonit onaj dokaz koji je pribavljen povredama ljudskih prava i sloboda propisanih

ustavom i međunarodnim ugovorima koje je BiH ratifikovala, odnosno onaj koji je pribavljen bitnim povredama procesnog zakona i da zasnivanje presude na nezakonitom dokazu predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, koja za posljedicu ima ukidanje presude. Stoga, kako je u konkretnom slučaju utvrđeno da se pobijana presuda zasniva na nezakonitim dokazima (nalazu i mišljenju Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Federalna uprava policije, Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo od 30.04.2014. godine o izvršenoj DNK analizi, za koju analizu su korišteni bris sa desne ruke optuženog M. B. i trag pronađen pretresom vozila „...“ koji je koristio optuženi M. B., koji tragovi nisu prikupljeni na zakonom propisan), prema pravilima krivičnog postupka utvrđenim odredbama ZKP FBiH, neovisno od poštivanja prava optuženog na koje se prvostepeni sud poziva, prvostepenom presudom je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Kod ovakvog stanja u spisu, valjalo je žalbu branitelja optuženog M. B. djelimično uvažiti i prvostepenu presudu ukinuti u smislu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, te, u skladu sa odredbom člana 325. stav 2. ZKP FBiH, obzirom da je prvostepena presuda već jednom bila ukinuta, odrediti održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Obzirom da je prvostepena presuda ukinuta zbog učinjenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, bespredmetnim se ukazuje ispitivanje žalbenih navoda branitelja optuženog kojim se prvostepena presuda pobija zbog povrede Krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno ispitivanje žalbenih navoda županijskog tužitelja i branitelja optuženog kojim se prvostepena presuda pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, a po žalbi branitelja i zbog odluke o imovinskopravnom zahtjevu.

Na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, sukladno odredbi člana 332. stav 2. ZKP FBiH, preuzet će se dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka, vodeći računa o zakonitosti istih, te, po potrebi, izvesti i novi dokazi za kojim se ukaže potreba, a sve kako bi se donijela pravilna i na zakonu utemeljena odluka.

Zapisničar
Senka Herić,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.